

[Hans Hansen (Rørby).]

fremmest er rigsdagens opgave sammen med regeringen at tage stilling til, og det er det, man har tilsidesat her. Derfor skal hverken det ærede medlem hr. Harald Petersen eller den højtærede minister skyde os i skoene, at vi har 6 eller 7 standpunkter, for det er snak hen i vejret og har ikke noget med virkeligheden at gøre.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ret i sine betragtninger indtil det punkt, hvor han siger, at vi søger ikke efter det mål, som det ærede medlem har sat sig militærpolitisk, men det er ganske uberettiget i denne forbindelse at bringe spørgsmålet om sikkerhed ind i debatten. Jeg tror i det hele taget, at hvad enten man har det ærede medlems anskuelse eller min anskuelse, så er „sikkerhed“ en glose, som det ikke er værd at tage altfor ofte i sin mund i den verden, hvori vi i øjeblikket befinder os. Det, spørgsmålet til sin tid vil komme til at stå på, er, om den militærpolitiske og udenrigspolitiske linie, som vi til sin tid vil anlægge, ikke giver større sikkerhed for Danmark ud i fremtiden end det ærede medlems. Det bliver spørgsmålet, og jeg kan ikke se, det har nogen som helst interesse at rejse en debat herom i dag.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har heller ikke vanskelighed ved at finde ud af hans stilling. Han har altid vidst at placere sig side om side med den magt, der indtager det mest aggressive standpunkt mod Sovjetunionen, det være sig når han udtaler sig om forbud mod kommunistisk virksomhed, og når han udtaler sig i demokratiske vendinger. Altid er han at finde forrest i fronten mod Sovjetunionen.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Nu fik vi af det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) til belysning af retsforbundets stilling til de militære anliggender den søforklaring her fra tingets talerstol, at det ærede medlems parti er imod, at regeringen får en militær bemyndigelseslov, men at der deraf ikke kan udledes noget

med hensyn til partiets stilling til militære beredskabsforanstaltninger, dog med den undtagelse, at det ærede medlems parti ikke ønsker tvungen værnepligt.

Men må jeg så ikke, for at vi kan få klarhed over, hvad der egentlig er sandheden om retsforbundets stilling, spørge det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby): Har retsforbundets gruppe her i dette høje ting været enig i de militære foranstaltninger, der er gennemført med bemyndigelsesloven som grundlag af den nuværende regering i den tid, den har fungeret? Jeg beder det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) svare på dette spørgsmål, for det vil gøre det klart både for tinget og for befolkningen, hvor retsforbundet stiller sig med hensyn til disse anliggender.

Til gengæld skal jeg svare på det spørgsmål, som det ærede medlem stillede mig. Det ærede medlem spurgte mig, om jeg var af den mening, at et beredskabsstørrelse måtte være afhængigt, i hvert fald til en vis grad, af den til enhver tid foreliggende situation. Ja naturligvis, det er givet, at en situation altid må påvirke et beredskabsstørrelse i det omfang, som man har mulighed for at lade situationen påvirke beredskabet.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Jeg skal ikke i dag bruge yderligere af tingets tid til en diskussion om hjemmeværn (*Formanden:* Må jeg takke den højtærede minister herfor!) kontra lokalt forsvar. Jeg ønsker blot at benytte lejligheden til at sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at de opgaver, som det radikale venstre tiltænker et lokalt forsvar, stort set er de opgaver, som er overdraget det lovfæstede hjemmeværn, og så kan man derefter diskutere, hvorvidt der er enkeltheder ved hjemmeværnet, der burde være anderledes, men det radikale venstre er i hvert fald ikke principielt uenigt med regeringen om, at der bør være et lokalt forsvar.

Dernæst gjorde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nogle bemærkninger, gående ud på, at jeg åbenbart tilstræbte i stedet for en afslutning af forsvarskommissionens arbejde en genopbygning af forsvaret skridt for skridt med bemyndigelsesloven som grundlag. Det beror på en misforståelse, ærede medlem. Jeg vil gøre, hvad der er muligt for at få forsvarskommissionens arbejde afsluttet så hurtigt, som der er saglig mulighed derfor, og jeg finder det helt rimeligt, at det ærede medlem her fra tingets talerstol siger, at man ikke skal regne med, at hans parti vil være med til at foretage en genopbygning skridt for skridt, uden at